

[Gert Petersen]

at EF skal gøres til en statsdannelse, eller – og det var så den, hr. Ellemann-Jensen kom med – at de regionale organisationer, altså ikke statsdannelse, skal have sæde i FN's Sikkerhedsråd. Den er spændende; for det vil altså sige, at ASEAN-landene kunne få sæde som ASEAN-lande, CSCE skulle måske også have sæde, Organisationen Afrikanske Stater osv. Der åbner sig mange muligheder, og hvis man virkelig vil skabe kaos, er der altså nogle veje her.

Vist skal vi tænke nyt, men det er ikke alt nyt, som er klogt.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg ved ikke, hvordan den radikale udenrigsminister føler det, når han bliver fremhævet for sine fremragende tanker af Venstres formand og i øvrigt også tidligere på dagen af CD's politiske ordfører, men jeg synes stadig væk, at der kræves en uddybning: Hvis EF i fællesskab skal stille med et medlem til FN's Sikkerhedsråd, må det altså kræves, at EF's repræsentant ikke udtaler sig på noget som helst overstatsligt organs vegne, men alene på de enkelte EF-medlemmers vegne, og at der er enstemmighed i alle EF-landene om det aktuelle emne.

Det kræver altså en uddybning fra udenrigsministerens side, og jeg synes ikke, at ministeren skal få lov at slippe så nemt om ved det, som det er min opfattelse at ministeren har gjort i dag. Hvordan føles det for en radikal udenrigsminister at blive rost af Venstres formand for fremragende tanker om Europapolitikken?

(Kort bemærkning).

Ellemann-Jensen (V):

Hvis en struds stikker hovedet langt nok ned under busken, kan den risikere at få jord i ørerne, og det er måske forklaringen på, at udenrigsministeren så aldeles misforstod, hvad det var, jeg sagde før, for jeg fatter ikke, hvordan udenrigsministeren kunne få det ud af mine bemærkninger, at alt bare skal blive, som det er, indtil vi skal begynde at diskutere tingene i 1996.

Jeg synes, man er nødt til at gøre udenrigsministeren opmærksom på, at verden ændrer

sig uhyggelig hurtigt for øjeblikket. Det troede jeg udenrigsministeren var klar over, for hvordan skulle han ellers være nået frem til den tanke i New York om EF-repræsentationen i FN's Sikkerhedsråd. Det er jo noget, der netop vil forudsætte en meget stærkere samordning af udenrigs- og sikkerhedspolitikken i EF, end vi ser i dag, og det er også et af de emner, som vi ved er på bordet sammen med de institutionelle ændringer, som er nødvendige for en hurtig udvidelse af EF.

Alle disse ting er blevet stadig mere presserende, ikke mindst på grund af den svaghed, EF har vist over for det tidligere Jugoslavien. Jamen alt det har vist, hvor stort et behov der er for at tage en alvorlig diskussion om, hvordan man kan udvide EF, udbrede den garanti, som ligger i at være medlem af EF, og hvordan man kan styrke den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik. Jeg må sige til udenrigsministeren, at det ikke er noget, der kan vente til 1996. Verden forandrer sig for vores øjne netop nu, og det er nu, diskussionen føres, så jeg kan anbefale, at man får hovedet op af busken og deltager aktivt i den.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Jeg kan bekræfte over for hr. Ellemann-Jensen, at verden ændrer sig (*munterhed*) – endda meget hurtigt. Det er en helt præcis betragtning, og den er jeg enig i.

Det, vi her diskuterer, er institutionelle ændringer i EF-samarbejdet, og det er regeringens politik, at der ikke skal ske institutionelle ændringer som følge af EFTA-landenes optagelse. Det var også den tidligere udenrigsministers og den tidligere regerings politik, og den står vi fast på, fordi EFTA-landene har ansøgt på det grundlag, og hvis vi ændrer på det, lægger vi en bombe under de nordiske landes optagelsesforhandlinger med EF. Det fornemmede jeg at vi i virkeligheden var enige om, og det er jeg glad for, og jeg synes også, at det er et godt signal at give de øvrige nordiske lande.

Formanden:

Så fortsætter vi i den række af talere fra første omgang, som endnu ikke har haft ordet.

Søren Hansen (S):

Det er bedre at gå et skridt foran end at halte to skridt bagud. I de sidste mange år, i hvert